Gertie Wandel: Lovforslaget om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl. er identisk med det lovforslag, der blev fremsat i fjor. Dette blev under udvalgsbehandlingen ændret på flere punkter, og et af de væsentligste punkter var den af mit parti kritiserede altfor store forskel mellem grundbeløbene for grupperne I, II og III. Dette forhold blev ændret ved bevilling af 20 mill. kr. til de to sidste grupper til hævelse af grundbeløbene, og derefter kan mit parti i år tilsige en velvillig behandling af lovforslaget.

Vi finder det rimeligt, at lommepengene til aldersrentemodtagere på alderdomshjem fastsættes som i fjor med forskel på de forskellige grupper; det er den eneste måde, udligningen kan give sig udslag på.

Udgifterne er anslået til det samme beløb som sidste folketingsår, nemlig 34 mill. kr. Som bekendt kom der pludselig i fjor 5 mill. kr. ind i billedet, som der ikke havde været mulighed for at drøfte under forhandlingen indenfor grupperne; dette beløb blev anvendt til en yderligere udligning mellem gruppe II og gruppe III.

Jeg vil gerne i tilknytning hertil minde om mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Poul Sørensens forslag om at anvende dette beløb til en særlig ordning for enkerne, der ofte ganske pludseligt kommer til at leve i meget ændrede kår og får store økonomiske vanskeligheder. Det er beklageligt, at der ikke i øjeblikket kan siges at være muligheder for at skaffe midler til dette formål.

I mit parti har vi i anledning af lovforslaget drøftet en anden gruppe medborgere, som i høj grad kunne trænge til en sådan ekstra ydelse, nemlig selvpensionisterne og blandt disse netop de grupper, hvis indtægter ligger lige over grænsen for at opnå aldersrente. Det er mennesker, der gennem livet har lagt øre til øre, fordi de har ønsket at klare sig selv og sikre deres alderdom, og så har omstændighederne gjort, at de beløb, de har lagt til side, er svundet i værdi, uden at der er ydet dem nogen form for erstatning for de tabte værdier.

I det skattelovsforslag, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremsatte på venstres og det konservative folkepartis vegne i november 1953, var der i § 38 et forslag om et ekstra skattefradrag for skattepligtige personer, der var fyldt 65 år og havde en maksimumindkomst på 8 400 kr. for forsørgere og 6 300 kr. for enlige i byerne. Vi håber meget indenfor mit parti, at dette forslag om skattelettelse for selvpensionister må indgå i drøftelserne, når skattereformen skal behandles. Jeg er klar over, at dette spørgsmål ikke hører ind under den højtærede socialministers område, men det kunne måske interessere den højtærede finansminister som led i bestræbelserne for at få folk til at spare op. Som forholdene er i øjeblikket for de mennesker, der sparer til deres alderdom, er det ikke meget fristende.

Iøvrigt kan jeg på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af lovforslaget i et udvalg.

Det af det ærede medlem fru Ragnhild Andersen m. fl. fremsatte lovforslag kan mit parti ikke tiltræde.

Svend Jørgensen: Lovforslaget om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagerne blev jo allerede bebudet af den højtærede socialminister på aldersrentemodtagernes møde i Roskilde, hvor han iøvrigt sagde flere bemærkelsesværdige ting, som jeg senere skal vende tilbage til. Forslaget kommer altså ikke som nogen overraskelse, hverken for folketinget, for alders- og invaliderentemodtagerne eller for kommunerne, som skal administrere loven. Dèr regner man ganske simpelt med, at det kommer, og indstiller sig derpå. Tillægget har iøvrigt været ydet år efter år, og det er derfor et spørgsmål, om man ikke snart skulle gøre det til et fast tillæg.

Den højtærede socialminister foreslår den særlige ydelse, som udbetales sammen med renten til de gamle for januar måned,